

PLAVBA PRO DĚTI 2014

KŘIŽOVATKY

Krkonoše, Špindlerův Mlýn,
Chata Bumbálka
10.-16. 8. 2014

Lektoři: Hana Hlaváčková, Věra Hlaváčková, Olda Hlaváček

Děti: Dětský domov Ústí nad Labem, Dětský domov Zvíkovské Podhradí

V pořadí celkem 11. akce v rámci Plavby pro děti svolala své účastníky opět na chatu Bumbálka. Krkonošské volání poslechlo devět dětí se strejdou Petrem, ze Zvíkovského Podhradí pět děvčat s tetou Vladkou. Moravu zastupovali dva dětské účastníci z lektorské rodiny a jednou babičkou, v průběhu týdne se k nám přidalo i děvčátko od jedné rodiny trávící dovolenou na Bumbálce a domácí zastupoval občas syn bumbálkovských pečovatelů. A samozřejmě osazenstvo Blue Thunder, s myšlenkami letos upnutými ke svému nejmladšímu dítěti – farmě Noe.

Chata Bumbálka tradičně otevřela náruč a pro tento ročník se hned první den společenská místnost proměnila v divadelní scénu, kostymérnu, hlediště, dílnu, taneční parket, filmový ateliér a řadu dalších funkcí.

Celý týden se nesl ve znamení prostého cíle: k budoucímu světoznámému muzikálu Křižovatky – na Broadway počítáme s uvedením pod názvem Crossroads – bylo nezbytné vybrat ze zájemců kmenovou skupinu herců, tanečníků a zpěváků a natočit s nimi titulní píseň muzikálu včetně videoklipu. Svět showbusinessu žádá své.

Úkol to nebyl lehký, uchazečů je v tomto castingu celkem patnáct, všichni úspěšní musí ovládat všechny dovednosti společně – herectví, zpěv a tanec – jak se ostatně od muzikálových herců očekává...

Za Křižovatkami se ukrýval úmysl zbavit děti strachu a ostychu z vystoupení před známými i neznámými lidmi, nabídnout příležitosti k vciťování se do různých situací, postav a jejich charakteru. Aby to pro ně bylo přitažlivější, byly obklopeny bohatým šatníkem převleků a kostýmů, měly k dispozici profesionální zvukovou aparaturu a cíl – uspět v castingu a natočit videoklip.

A v tom všem divadelním, tanečním a pěveckém dění byl úmysl rozkrývat a upozorňovat na desítky a stovky situací, ve kterých se každý člověk ocitá a ve kterých se rozhoduje o dalším postupu. Nabídnout dětem uvědomění, kolik křižovatek na své životní pouti denně procházejí, kolikrát volí další cestu. A zdůrazňovat, že volba cesty musí vycházet z nejhlubšího přesvědčení každého poutníka a je nezbytně svázaná s odpovědností za svou volbu, za její důsledky, za radosti i strasti, které na zvolené cestě čekají. Bez výjimky, bez ohledu na cokoli – věk, pohlaví, vyznání, národnost, sociální či rodinnou situaci.

Neděle

Nedělní večer začala proměna skupiny částečně nesmělých, částečně stydlivých, částečně trapnostem se vyhýbajících, částečně neopodstatněně sebevědomých dětí v muzikálové hvězdy.

První veřejné vystoupení, představování se do mikrofonu před přísnou komisí castingu.

Došlo k rozdělení na tři skupiny, každá opět s jedním svým průvodcem a patronem. Vznikli Talenti z cest, Kinder Team a Šoumeni.

Pondělí

Dopoledne první týmové scénky - Krádež rohlíku a představování týmů v jednoduché choreografii spojené s názvem.

Pak přišly na řadu stejnokroje. Firma iMi Partner vybavila tábor tričky vhodnými k přetvoření do týmových oblečků. Vznikala díla prostá i skvostná, rychleschnoucí i díky vrstvě barvy naprosto neschnoucí.

Ještě před obědem se týmu už mnohem uvolněněji zhostily úkolu zazpívat písničku Holka modrooká v různém ladění – ufňukaně, rozverně a rapově.

Po obědě opět scénky (Nejlepší zákusek) a nakonec synoptické mapy v pozdním odpoledni ukázaly nad Rovinkami trhlínu v dešti. Vydali jsme se ji kolem Blue Thunder chalupy navštívit.

Po večeri ještě pár vystoupení – Policejní kontrola staví skupinu zahraničních turistů. Vznikla oblíbená táborová hra na fanty – zapomenuté věci jsou schraňovány, aby byly vráceny majiteli za nějaké vystoupení.

Úterý

Počasí sice nijak vycházkám nepřálo, ale po lehké rozcvičce se všichni vydali pro poklad ukrytý podle mapy v okolí Eminy skály.

Bylo nutné překonat několik překážek – první byla lanová cesta k vlastní skále. Pak hledání pokladu. Jenže... Byl neidentifikovatelný a zamčený. Klíč lze získat jen od posádky Blue Thunder a přesunem v čase do dob, kdy tyto končiny obýval pravěký kmen Labos. Nebylo zbytí – proměna v pravěké lovce a ženy-sběračky byla nevyhnutná. Jen tak tak, že jsme se stihli v čase i prostoru přestěhovat zpátky na Bumbálku. Bohatší o poklad, klíčky k němu. A také o zkušenost, čeho všeho je Olda sám se sebou schopen dělat a k čemu tedy může nutit i nebohé děti, kterým se stoupajícím věkem klesá schopnost a ochota neklást důraz na to, jak vypadají...

V úvodu odpoledního programu došlo k odhalení pokladu – mikiny pro všechny zúčastněné, opět dárek od iMi. Děkujeme.

Odchod na vycházku přes Rovinka na farmu s návratem na pozdější večeři. Hra na schovávanou se po cestě také ujala. Po cestě zpět vzniklo umělecké duo Anička – Maruška, které svým osobitým nejčastějším projevem Ty vado! a vzdychosmíchem Pfsfsf! složili novou beatboxovou skladbu.

Večer už přinesl první větší vystoupení v nádherných improvizacích. Veřejné vystupování za fanty se začalo stávat vyhledávanou možností místo strašákem motivujícím nezapomínat všude věci.

Středa

Celodenní výlet na Luffákovu stezku. Po cestě před Rovinkami týmové hry pro Polanovi – na rozloučenou před jejich odpoledním odjezdem.

Součástí trasy se stal nácvik trpělivosti v chůzi. I když, k Markovému velkému zklamání, nevyšel společný výšlap na Sněžku a tahle vycházka byla jen slaboučkým odvarem. Na trase se mimo povalování v blízkosti civilizace uskutečnil první taneční mikroseminář a následně nácvik další epizody ze života pravěkých lovců – setkání dvou kmenů Huga čaga a Čaga huga. Jejich bojový tanec skončil remízou.

Polanovi se rozloučili a po večeři proběhla několik divadelních vystoupení, už na bázi dobrovolnosti a nebylo možné vyhovět všem, kteří ještě chtěli předvést své miniepizody v naprosté improvizaci. Po hráziích ostychu a strachu už nebylo ani památky.

Čtvrtek

Vyrábění kotevních přívěšků. Ale nejvyšší čas myslet na cíl pobytu. Olda se pokusil představit píseň, která bude součástí onoho muzikálového trháku Křižovatky. Hudba je inspirovaná pohádkou Ledové království v písni Let It Go, text je samozřejmě vlastní, autorský, křižovatkový.

Celý zbytek dopoledne byl pak zasvěcen prvním pokusům o zpěv melodicky a intonačně velmi náročné písně. Nadšení pomalu stoupalo, polední klid už někteří dobrovolně věnovali novým a novým pokusům, odpoledne bylo už nutné textovat zbytek písně, aby mohla být, oproti úvodnímu zkrácenému úmyslu, použita celá, tedy více než třímínutová.

Intenzivní trénink byl odpoledne přerušen návštěvou Labe, pak hned zpátky do práce. Ale jak to bude s choreografií?

Večer na přání paní Jirmanové improvizální vystoupení pro přátele.

Pátek

Přípravy vrcholí. Dnes musíme zvládnout celou choreografii písně, zpěv, natočit několik verzí pro čistý zvuk, vybrat kostýmy pro choreografii. Navíc se po okolních boudách rozneslo, že se zde natáčí a proto realizační tým souhlasil s krátkým veřejným vystoupením pro zvané hosty v době před večeří.

Den dostal velmi svižné tempo, probíhal nácvik písně v interiéru i v exteriérech s panoramatem sluncem prozářených okolních krkonošských velikánů, další pokus, a z novu a znovu. Polední klid opět ve znamení

pokračujícího nácviku dobrovolných skupinek i jednotlivců. Výběry kostýmů, choreografie v kostýmech, ladění detail.

Večer přišel dřív než jindy. Zhruba patnáct hostů vytvořilo nažhavené publikum. program se nečekaně protáhl. Po vlastní písni Křižovatky, která se zdařila, byla na vyžádání uvedena ještě táborová denně rostoucí píseň, dále pohádkově laděné improvizální vystoupení a ještě ... Ale to už byl čas se s hosty rozloučit, navečeřet a ještě zpátky do práce. Ještě chvíle natáčení v rostoucím tempu.

A pak zklidnění při loučení, sobota bude dnem, kdy se noví muzikáloví umělci rozjedou pokračovat v cestách posetých křižovatkami, budou se na nich rozhodovat a prožívat následky svých rozhodnutí. Třeba se po prožitém týdnu dokáží na to vše lidské hemžení podívat zase trochu jinak...

Sobota

Odjezd dětí a nelehká transformace společenské místnosti zpět na společenskou místnost.

Závěr

Bylo nesmírně zajímavé pozorovat rychlost, s jakou se nezáměr proměňoval v zaujetí, ostych v ochotu až snahu se projevit, jak padaly bariéry věku v okamžiku, kdy byl vytčen dosažitelný cíl.

Bylo radostné pozorovat, že každý z účastníků odváží v sobě něco nového, co v sobě dosud ukrýval. Vášeň, opravdovost, i schopnost poznat, že právě prožitá situace přinesla „starou“ reakci nevědomého člověka a vědomí, že může být prožita jinak a ku prospěchu všech. U některých jen o špetku víc trpělivosti. Jenže ono „jen“ bylo vždy zasloužené a nezbytné pro další růst.

Tak skončily a dále pokračují. Křížovatky.

Zprávu připravil: Olda Hlaváček

Táborová píseň

Bumbálka 2014 - Křižovatky

(nápěv Severní vítr, hudba Jaroslav Uhlíř, text 3Věžičky)

(1) Úvod

Když cesty vpřed míří, když cesty se kříží,
tak zrodí se křižovatky.

Ten nápady hýří, ten strach ze dna víří
a není cesta zpátky.

Rozcestí ptá se s úsměvem v hlase,
kterou pak cestou se dáš?

Nevíš, kam která vede, zda hřeje či zebe
a jediný pokus jen máš.

Ref.:

Křižovatky lidských přání,
střídají světlo a stín.

Projdu jimi bez váhání,
protože hra je to pouhá už vím.

(2) Neděle

Sjíždí se lidé, neví, co přijde,
Sněžka je trochu trápí.

Mraky se perou, před slunce se derou
zemi pak deštěm skrápí.

Casting se koná, nelehké to má,
kdo bojí se otvírání.

Do vlastního nitra, raději až zítra,
z obavy ze selhání.

Ref.

(3) Pondělí

Barví se trička, každý svoje si hýčká,
ve scénkách ostych mizí.

Když v Markově zubu prší jen z dubů,
únava je všem cizí.

Den plný rolí, každý svoji si volí,
hledá v ní kousek sebe.

V divadle, v tanci, jistotou, elegancí,
otvírá vlastní nebe.

Ref.

(4) Úterý

Z roztrhané mapy, děvčata i chlapi,
Eminu skálu vidí.

Přes lana a časy do pravěké krásy,
za klíčkem Labos řídí.

Za Huculy lesem, hlasy slyšet „Kde jsem?“
zvířat a zážitků moc.

Od tria ŽAPEMO my máme slíbenou
pohádku na dobrou noc.

Ref.

(5) Středa

Prý proudu půjde málo a vody z nebe moc,
ve smutku Sněžka padá.

Na pochod se dáme, nepůjdem přes půlnoc,
změna se tiše vkrádá.

Stezka pro Luftáky, zkusíme ji taky,
piškvorky, vrány, tanec,

kmen modrého hromu pak vrátil se domů,
my nesem zpátky ranec.

Ref.

(6) Čtvrtek

Návštěva loutek, pohádek koutek,
prožívat životů víc.

Finále se blíží, producenti tíží,
zpíváme hlasů tisíc.

Kamínek z řeky co nahradí léky
plamínky mají svátek.

Broadway k nám poslal zvláštního posla,
kontrola křižovatek.

Ref.

(7) Pátek

Finále je tady, vyrovnané řady
příprava natáčení.

Zaujaté časy, unavené hlasy,
chvíle co život mění.

Zkoušky a zkoušky, kostýmy, roušky,
publikum už se chystá.

Gejzíry slávy, křižovatek čáry
ať cesta je vždycky čistá.

Ref.

KŘIŽOVATKY

*(úvodní píseň muzikálu Křižovatky,
původní píseň z pohádky Frozen od Kristem Anderson-Lopez a Robert Lopez,
původní český text Pavel Cmíral,
úprava pro Křižovatky 3Věžičky)*

Věnováno všem těm, kteří možná nevěří na duši a osud.
Věnováno všem těm, jejichž duše si pro tento lidský život vybrala nelehkou cestu.
Věnováno všem těm, kteří byli vybráni žít právě dnes, aby pomohli měnit tento svět od základu - nejsilnější ze silných, nejcitlivější z citlivých.
Věnováno všem těm, kteří ve spleti životních cest a křižovatek možná teprve hledají jistotu a klid.
Věnováno všem těm, kteří možná ještě neví o pokladech ukrytých v hloubi sebe sama.
Věnováno všem těm, kterým stojí za to věnovat kus sebe a naplňovat tak svůj úkol na své cestě...

Po cestách kráčím v dnech i nocích,
stránky osudů znám.
Já, lidská duše, buď věřím či ne,
snad seznam svých úkolů mám.

Už cesty schází se, kterou mám se asi dát,
otázku zašeptám a nechce se mi smát.

Já stokrát v mžiku zkoušená:
Vyber **TEĎ!** Cesta cestou křížená,
každý by chtěl
znát, jak dny jdou,
za křižovatkou...

Najednou, najednou
chci skončit s mou obavou!
Najednou, najednou
jasno v sobě i před sebou!
Volba má,
chci si naplnit sen,
dík křižovatkám
mám volbu svou, můžu žít ten sen.

Je zvláštní, jak z té dálky
se všechno menším zdá.
I ten strach, co ve mně vládnul,
je loutka bezmocná.
Když nevěřím, jak mocná jsem,
jen pomyslím, hnu i vesmírem.
Svou cestou za cílem chci jít,
směr mít.

Najednou, najednou
volná jsem, kráčím oblohou,
najednou, najednou
slzy, smích jsou jenom hrou.
JÁ jsem svá,
JÁ dar svůj mám!
JÁ ho vypátrám!

Moc má se uvnitř skrývá
v šeru mlhavém,
do hlubin svých se dívám,
skrývám tam, kdo **JÁ JSEM**.
Mysl se zmítá bouří,
mysl nevnímám -
tatam je černá noc,
mně svítat začíná!

Najednou, najednou
začínám vnímat sílu svou,
najednou, najednou
nejsem nevědomou.
Já jsem svá,
křídla má hlas můj!
Dík křižovatkám,
chci žít v štěstí bez konce život svůj!